

P.Z.E. br. 606/6

HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA
SAMOSTALNE DEMOKRATSKE
SRPSKE STRANKE (SDSS)

Zagreb, 09. srpnja 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Na temelju članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskog sabora na **Konačni prijedlog zakona o radu, P.Z.E. br. 606** predlažemo sljedeće:

AMANDMAN br. 1.

Na članak 10.

U članku 10. stavci 3., 4., 5., 6. i 7. brišu se.

Obrazloženje :

Amandmanom predlažemo brisanje navedenih stavaka koji se odnose na privremeno ustupanje radnika drugom povezanom poslodavcu. Budući da praksa pokazuje zloupotrebe radnika koji se prebacuju iz jedne tvrtke u drugu, te se time umanjuju i krše prava radnika.

AMANDMAN br. 2.

Na članak 12.

Članak 12. mijenja se i glasi:

„(1) Ugovor o radu može se iznimno sklopiti na određeno vrijeme za zasnivanje radnog odnosa čiji je prestanak unaprijed utvrđen rokom, izvršenjem određenog posla ili nastupanjem određenog događaja.

(2) Ako je ugovor o radu iz stavka 1. ovoga članka sklopljen u trajanju dužem od tri godine, poslodavac s istim radnikom ne može sklopiti sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme.

(3) Ako je ugovor o radu iz stavka 1. ovoga članka sklopljen u trajanju kraćem od tri godine, poslodavac s istim radnikom može sklopiti drugi i svaki sljedeći uzastopni ugovor o radu na određeno vrijeme, samo ako za to postoji objektivni razlog koji se u tom ugovoru ili u pisanoj potvrdi iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona mora navesti.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovog članka ukupno trajanje prvog i svih sljedećih uzastopnih ugovora o radu na određeno vrijeme ne može biti neprekinuto duže od tri godine, osim ako je to potrebno zbog zamjene privremeno nenazočnog radnika ili je zbog nekih drugih objektivnih razloga dopušteno zakonom ili kolektivnim ugovorom.

(5) Svaka izmjena, odnosno dopuna ugovora o radu iz stavka 1. ovoga članka koja bi utjecala na produljenje ugovorenog trajanja toga ugovora smatra se svakim sljedećim uzastopnim ugovorom o radu na određeno vrijeme.

(6) Prekid kraći od dva mjeseca ne smatra se prekidom razdoblja od tri godine iz stavka 3. ovoga članka.

(7) Ako je ugovor o radu na određeno vrijeme sklopljen protivno odredbama ovoga Zakona ili ako radnik nastavi raditi kod poslodavca i nakon isteka vremena za koje je ugovor sklopljen, smatra se da je sklopljen na neodređeno vrijeme. »

Obrazloženje:

Ovim amandmanom želimo bolje i jasnije definirati radni odnos na određeno vrijeme, iznimnost sklapanja ugovora na određeno vrijeme, trajanje radnog odnosa na određeno vrijeme kao, da broj svih sljedećih ugovora o radu na određeno vrijeme ne može biti duži od 3 godine. Sve to kako bi se spriječile zlouporabe koje su prisutne u praksi, i kako radni odnos na određeno vrijeme ne bi trajao do vječnosti.

AMANDMAN br. 3.

Na članak 46.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) U razdoblju kada ustupljeni radnik nije ustupljen korisniku, ima pravo na naknadu plaće utvrđenu na način iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.“

Stavak 6. i 7. brišu se.

Obrazloženje:

Pravo na naknadu plaće u skladu s odredbom članka 95. stavka 5. ovog Zakona koja se odnosi na rad samo na one ustupljene radnike koji imaju sklopljen ugovor o radu na neodređeno vrijeme smatramo diskriminativnim. Pravo na naknadu plaće u navedenoj visini treba da ostvaruju svi ustupljeni radnici, neovisno o tome imaju li sklopljen ugovor o radu na određeno ili neodređeno vrijeme.

Stavkom 6. ovog članka *drugi uvjeti rada* definiraju se uže od važećeg uređenja kojim je predviđeno da plaća i drugi uvjeti rada ustupljenog radnika ne mogu biti određeni nepovoljnije u odnosu na plaću i uvjete rada radnika zaposlenog kod korisnika. Budući da predloženo rješenje ograničava navedena prava ustupljenih radnika, što je neprihvatljivo i predloženim amandmanom tražimo zadržavanje važećeg uređenja.

Uvedena mogućnost da se kolektivnim ugovorom u samoj agenciji ugovore nepovoljniji uvjeti rada za agencijskog radnika u odnosu na uvjete rada radnika zaposlenog kod korisnika na istim poslovima dovodi se u pitanje postignuta razina zaštite prava radnika.

AMANDMAN br. 4.

Na članak 48.

Stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Korisnik ne smije koristiti rad istog ustupljenog radnika za neprekinuto razdoblje duže od 1 godine, osim ako je to potrebno zbog zamjene privremeno nenazočnog radnika ili je zbog nekih drugih objektivnih razloga dopušteno kolektivnim ugovorom.“

Obrazloženje:

Produžavanjem vremenskog razdoblja ustupanja sa sadašnje 1 godine na 3 godine, uz mogućnost i duljeg rada zbog zamjene privremeno odsutnog radnika ili zbog nekih drugih objektivnih razloga dopuštenih kolektivnim ugovorom, smatramo da je suprotno karakteru i svrsi *privremenosti* ovih poslova.

AMANDMAN br. 5.

Na članak 61.

U stavku 2. riječi „*sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca*“ brišu se.

Stavak 3. briše se.

Obrazloženje:

Budući je člankom 160. stavkom 3. utvrđeno kako se sporazumima između poslodavca i radničkog vijeća ne može uređivati pitanje trajanja radnog vremena, to je stavak 2. ovog članka potrebno uskladiti s predmetnim utvrđenjem, na način da se riječi „*sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca*“ brišu.

Dopunski rad omogućen je samo onima koji imaju status radnika i zadovoljava potrebu radnika za dodatnom zaradom. Time se produžuje radno vrijeme i radni sati u tjednu, što znači da ćemo raditi duže i više nakon višestoljetne borbe za kraći radni tjedan. Dopunskim radom se ne rješava pitanje nezaposlenosti jer vidimo da druge zemlje u takvim uvjetima upravo skraćuju radni tjedan. To iz istih razloga amandmanom predlažemo brisanje ove stavke.

AMANDMAN br. 6.

Na članak 62.

U članku 62. stavak 3. briše se.

Obrazloženje:

Kao i u prethodnom amandmanu predlažemo brisanje dopunskog rada. Dopunski je rad omogućen samo onima koji imaju status radnika, dakle rade temeljem ugovora o radu u punom ili nepunom radnom vremenu. Time se produžuje radno vrijeme i radni sati u tjednu, što znači da ćemo raditi duže i više nakon višestoljetne borbe za kraći radni tjeda. Zbog navedenog, protivimo se uvođenju ovog instituta.

AMANDMAN br. 7.

Na članak 65.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) *Prekovremeni rad pojedinog radnika ne smije trajati duže od osam sati tjedno.*”

Obrazloženje:

Amandmanom predlažemo da tjedno ograničenje trajanja prekovremenog rada iznosi najviše osam sati, kao što je uređeno važećim Zakonom o radu.

Predsjednik Kluba SDSS-a:

Mile Horvat

